

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

2042470_RegNr_e2-1333-881/2021

<http://www.infolex.lt/tp/2042470>

Civilinė byla Nr. e2-1333-881/2021
Teisminio proceso Nr. 2-55-3-01167-2017-0
Procesinio sprendimo kategorija 3.4.3.11
(S)

LIETUVOS APELIACINIS TEISMAS

N U T A R T I S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2021 m. gruodžio 2 d.
Vilnius

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėja Vilija Mikuckienė teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal **sinteresuoto asmens A. S. ir trečiojo asmens uždarnosios akcinės bendrovės „Liepų terasos“** atskiruosius skundus dėl Vilniaus apygardos teismo 2021 m. spalio 20 d. nutarties, kuria išnagrinėtas bankrutavusios uždarnosios akcinės bendrovės „Tauralaukio kotedžai“ nemokumo administratorės prašymas pripažinti uždarnosios akcinės bendrovės „Tauralaukio kotedžai“ bankrotą tyčiniu.

Teismas

n u s t a t ė :

I. Ginčo esmė

1. Bankrutavusios uždarnosios akcinės bendrovės (toliau – ir BUAB) „Tauralaukio kotedžai“ nemokumo administratorė J. Z.-V. kreipėsi į teismą, prašydama pripažinti BUAB „Tauralaukio kotedžai“ bankrotą tyčiniu; nustatyti, kad asmuo, kurio veiksmai sukėlė tyčini bankrotą, yra A. S.. Administratorė prašė pripažinti BUAB „Tauralaukio kotedžai“ bankrotą tyčiniu pagal Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo (toliau – ir ĮBĮ) 20 straipsnio 2 dalies 1, 2 ir 4 punktuose įtvirtintus kriterijus, t. y. įmonės vadovas netinkamai vykdė įstatymuose, įmonės steigimo dokumentuose jam nustatytas pareigas, susijusias su įmonės valdymu (pažeidė Lietuvos Respublikos įmonių restruktūrizavimo įstatymo (toliau – ir ĮRĮ) nuostatas, nesilaikė kreditorių ir teismo patvirtinto restruktūrizavimo plano, nesilaikė vadovo fiduciarinių pareigų įmonei); sudarinėjo įmonei ekonomiškai nenaudingus ir žalingus sandorius, o bendrovės veikla buvo organizuojama taip, kad kreditorių galimybės nukreipti išieškojimą į įmonės skolininkės turtą buvo apribotos – įmonės nekilnojamasis turtas perleistas susijusiai įmonei be užtikrinimo priemonių, kuris iš karto įkeistas hipoteka tretiesiems asmenims.
2. Nemokumo administratorės teigimu, UAB „Tauralaukio kotedžai“ buvo sąmoningai blogai valdoma, kas privedė bendrovę prie bankroto. Neatlikus sąmoningo blogo valdymo veiksmų ir nepasisavinus UAB „Tauralaukio kotedžai“ turto, jo būtų pakakę visų kreditorių finansinių reikalavimų patenkinimui. Neabejotina, kad suinteresuotas asmuo A. S. suprato, jog sutikęs su nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandorių sąlygomis, pratęsęs atsiskaitymo su restruktūrizuojama įmone terminus, atlikęs veiksmus, leidžiančius turto pirkėjui visiškai disponuoti turto, t. y. leidęs kitai savo vadovaujamai įmonei (pirkėjui) įkeisti tretiesiems asmenims perimtą turtą, taip pat sudarydamas sandorius, kurie panaikina ar labai atitolina gautinų lėšų gavimą, ar nesiimdamas jokių aktyvių veiksmų esamoms didelėms debitorinėms skoloms atgauti, išsigydamas restruktūrizuojamos įmonės vardu paslaugas ir darbus susijusios įmonės naudai, veikė priešingai tiek pačios UAB „Tauralaukio kotedžai“, tiek jos kreditorių interesams, pasinaudojo savo kaip susijusio asmens padėtimi ir veikė išskirtinai UAB „Tauralaukio namai“ naudai, UAB „Tauralaukio kotedžai“ palikdamas neišvengiamam bankrotui.

II. Pirmosios instancijos teismo nutarties esmė

3. Vilniaus apygardos teismas 2021 m. spalio 20 d. nutartimi nemokumo administratorės prašymą tenkino iš dalies – pripažino UAB „Tauralaukio kotedžai“ bankrotą tyčiniu; kitą prašymo dalį atmetė.
4. Iš į bylą pateiktų 2018 m. vasario 19 d. ir 2018 m. balandžio 3 d. Pirkimo–pardavimo sutarčių teismas nustatė, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ perleido UAB „Tauralaukio namai“ 9 gyvenamuosius namus, esančius (duomenys neskelbtini), už 995 000 Eur (pagal 2018 m. liepos 20 d. Susitarimą pakeisti sutartį kainos sumokėjimo terminas 2019 m. gruodžio 31 d.), bei žemės sklypą, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), esantį (duomenys neskelbtini), ir 12 gyvenamųjų namų, esančių (duomenys neskelbtini), už 448 000 Eur (pagal 2018 m. liepos 20 d. Susitarimą pakeisti sutartį dalies kainos – 248 000 Eur – sumokėjimo terminas 2019 m. gruodžio 31 d. Iš nemokumo administratorės pateikto į bylą 2020 m. rugpjūčio 10 d. Nekilnojamo registro duomenų išrašo matyti, kad nėra įregistruota žymų „įsiskolinimas už įsigytą turtą“ ir „Sąlyga neperleisti turto trečiajam asmeniui“ pagal 2018 m. vasario 19 d. ir 2018 m. balandžio 3 d. Pirkimo–pardavimo sutartis perleistam UAB „Tauralaukio namai“ turtui. Hipotekos registro duomenimis, pagal 2018 m. vasario 19 d. ir 2018 m. balandžio 3 d. Pirkimo–pardavimo sutartis iš UAB „Tauralaukio kotedžai“ įsigytas nekilnojamas turtas buvo įkeistas hipotekos kreditoriams užtikrinant paskolos sutarčių vykdymą.
5. Teismas sprendė, kad nurodytų nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandorių galutinis rezultatas buvo tas, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“, perleidusi nekilnojamąjį turtą, įgijo

reikalavimo teisę į UAB „Tauralaukio namai“, kuri ne tik kad neturėjo turto atsiskaityti už įsigytą turtą (šią aplinkybę patvirtino A. S. atsiliepime, nurodydamas, kad UAB „Tauralaukio namai“ turto neturėjo, buvo įsteigta tam, kad galėtų skolintis lėšas ir įkeisti turtą), bet ir įkeitus turtą, gautos lėšos nebuvo panaudotos atsiskaitymui su UAB „Tauralaukio kotedžai“. Įvertinęs aplinkybę, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ ir UAB „Tauralaukio namai“ vadovas sandorių sudarymo metu buvo tas pats asmuo, t. y. A. S., teismas sprendė, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ buvo valdoma neatsakingai, t. y. bendrovės turtas buvo naudojamas neracionaliai sudarant įmonei ekonomiškai nenaudingus nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandorius.

6. Teismo vertinimu, bendrovės vadovas žinojo ir suvokė, kad, teismo nutartimi iškelus UAB „Tauralaukio kotedžai“ restruktūrizavimo bylą, yra vykdomas šios įmonės restruktūrizavimo procesas, kuriuo siekiama atgaivinti įmonės veiklą, patenkinti kreditorių finansinius reikalavimus. Tačiau UAB „Tauralaukio kotedžai“ nekilnojamas turtas buvo perleistas UAB „Tauralaukio namai“ tokiu būdu, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ kreditoriai neteko galimybės iš šio turto padengti savo reikalavimų, kadangi UAB „Tauralaukio namai“ įkeitė įsigytą nekilnojamąjį turtą tretiesiems asmenims, ir, neatsiskaičius su UAB „Tauralaukio kotedžai“ už įsigytą turtą, UAB „Tauralaukio namai“ iškelta bankroto byla.
7. Teismo vertinimu, suinteresuoto asmens teiginiai, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ neturėjo lėšų užbaigti gyvenamųjų namų projekto adresu: (duomenys neskelbtini), todėl susitarė perleisti nekilnojamojo turto objektus įsteigta UAB „Tauralaukio namai“, kad ji susitartų su lėšų davėjais dėl finansavimo, nepagrindžia jo, kaip įmonės vadovo, rūpestingo ir apdairaus elgesio sudarant sandorius, o, priešingai, parodo bendrovės vadovo pareigos veikti išimtinai bendrovės interesais nevykdymą, t. y. buvo sudaromi didelės vertės sandoriai su šalimi, žinant, kad ji yra nepajėgi įvykdyti sandoriais prisiimtą prievolę – sumokėti sutartą kainą. Tokių UAB „Tauralaukio kotedžai“ vadovo veiksmų negali pateisinti aplinkybė, kad UAB „Tauralaukio namai“ pavyko gauti finansavimą ir statybos projektas buvo sėkmingai vystomas toliau, kadangi UAB „Tauralaukio namai“ buvo iškelta bankroto byla.
8. Teismas taip pat nustatė, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ ir UAB „Tauralaukio namai“ 2019 m. gruodžio 20 d. sudarė žemės sklypo pirkimo–pardavimo sutartį. Šia sutartimi UAB „Tauralaukio kotedžai“ pardavė, o UAB „Tauralaukio namai“ įsigijo 1 ha žemės sklypą, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini). Teismas atkreipė dėmesį, kad, viena vertus, dėl šio žemės sklypo pardavimo buvo nuspręsta 2019 m. lapkričio 4 d. restruktūrizuojamos UAB „Tauralaukio kotedžai“ kreditorių susirinkime. Tačiau, kita vertus, pardavus šį žemės sklypą UAB „Tauralaukio kotedžai“ turtinė padėtis pablogėjo, kadangi UAB „Tauralaukio namai“ liko skolinga UAB „Tauralaukio kotedžai“ kainos likutį – 246 054, 98 Eur, ir kreditoriai neteko galimybės patenkinti savo reikalavimų bent iš dalies. Klaipėdos apygardos teismas 2021 m. balandžio 6 d. nutartimi UAB „Tauralaukio namai“ bankroto byloje patvirtino UAB „Tauralaukio kotedžai“ bendrą 1 533 802,98 Eur kreditinį reikalavimą, susidedantį iš 1 243 000 Eur skolos už 2018 m. vasario 19 d. ir 2018 m. balandžio 3 d. sutartimis perleistus gyvenamuosius namus, 246 054,98 Eur už 2019 m. gruodžio 20 d. sutartimi perleistą žemės sklypą ir 44 748 Eur priskaičiuotų delspinigių.
9. Teismas pažymėjo, kad Vilniaus apygardos teismo 2017 m. rugpjūčio 4 d. nutartimi buvo patvirtintas UAB „Tauralaukio kotedžai“ 2017 m. birželio 7 d. restruktūrizavimo planas, pagal kurį numatyta restruktūrizavimo trukmė yra 4 metai. Vilniaus apygardos teismo 2018 m. kovo 5 d. nutartimi patvirtintas pakeistas RUAB „Tauralaukio kotedžai“ restruktūrizavimo planas, o Vilniaus apygardos teismo 2019 m. kovo 19 d. nutartimi patvirtintas restruktūrizavimo plano tikslinimas, kuriuo buvo pakeista atsiskaitymo su įmonės kreditoriais tvarka, t. y. iki

2019 m. gruodžio 31 d. turėjo būti patenkinta 539 435,38 Eur kreditorių finansinių reikalavimų suma.

10. Tuo tarpu po turto perleidimo sandorių su restruktūrizuojamos UAB „Tauralaukio kotedžai“ kreditoriais nustatytu terminu neatsiskaityta, o bendrovė, kaip matyti iš byloje esančio 2019 m. sausio 1 d. – 2019 m. gruodžio 31 d. UAB „Tauralaukio kotedžai“ balanso, 2019 m. gruodžio 31 d. realaus turto neturėjo. Taigi iki 2019 m. gruodžio 31 d. turėję būti patenkinti kreditorių finansiniai reikalavimai (539 435,38 Eur) tapo pradeli, kas reiškia, kad bendrovė tapo nemoki dėl aptartų įmonei nenaudingų sandorių. Teismo vertinimu, minėtų sandorių pagrindu UAB „Tauralaukio kotedžai“ neteko turėto nekilnojamojo turto, kas tiesiogiai nulėmė, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ po nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandorių sudarymo buvo nemoki. Byloje nepateikta jokių įrodymų, kad restruktūrizuojama UAB „Tauralaukio kotedžai“ gavo reikšmingų pajamų iš nekilnojamojo turto perleidimo sandorių. Taip pat byloje nėra duomenų, iš kurių teismas galėtų spręsti apie kokią nors realią ar pagrįstai tikėtiną nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandorių naudą restruktūrizuojamai UAB „Tauralaukio kotedžai“. Atsižvelgdamas į tai, teismas konstatavo, kad egzistuoja tiesioginis priežastinis ryšys tarp ekonomiškai nenaudingų 2018 m. vasario 19 d. ir 2018 m. balandžio 3 d. Pirkimo–pardavimo sutarčių, 2019 m. gruodžio 20 d. žemės sklypo pirkimo–pardavimo sutarties sudarymo ir UAB „Tauralaukio kotedžai“ nemokumo, todėl yra pagrindas pripažinti UAB „Tauralaukio kotedžai“ bankrotą tyčiniu ĮBĮ 20 straipsnio 2 dalies 1 punkto ir 2 punkto pagrindais.
11. Teismas nurodė, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ bankroto bylos duomenimis bendrovės kreditorių reikalavimai yra 1 060 749,82 Eur. Tai, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ negavo pajamų iš nekilnojamojo turto perleidimo sandorių (kurių bendra vertė 1 927 000 Eur), iš kurių būtų atsiskaitoma su įmonės kreditoriais, neabejotinai pažeidė kreditorių teises atgauti skolas, suinteresuotas asmuo turėjo suvokti, kad sudarius šiuos nekilnojamojo turto perleidimo sandorius kreditoriai faktiškai neturės į ką nukreipti išieškojimo, nes UAB „Tauralaukio kotedžai“ nebeturės realaus turto. Išdėstytos aplinkybės, teismo vertinimu, teikia pakankamą pagrindą pripažinti UAB „Tauralaukio kotedžai“ bankrotą tyčiniu ir ĮBĮ 20 straipsnio 2 dalies 4 punkto pagrindu.
12. Teismas nustatė, kad 2019 m. balandžio 17 d. tarp UAB „Tauralaukio kotedžai“ ir UAB „Bajorai plus“ buvo sudaryta reikalavimo perleidimo sutartis (toliau – ir Reikalavimo teisių perleidimo sutartis), pagal kurią UAB „Tauralaukio kotedžai“ perleido savo finansinių reikalavimų (18 831,81 Eur ir 5 137,72 Eur) teisę į A. Z. ir A. S. naujajam kreditoriui UAB „Bajorai plus“. Ši sutartis Vilniaus miesto apylinkės teismo 2021 m. gegužės 20 d. sprendimu buvo pripažinta negaliojančia kaip prieštaraujanti imperatyviosioms įstatymo normoms. Teismas sprendė, kad sudarydamas reikalavimo perleidimo sutartį suinteresuotas asmuo nesilaikė ĮRĮ 9 straipsnio 1 dalies nuostatų. Be to, A. S. buvo žinoma finansinė UAB „Bajorai plus“ padėtis, ir nors 2019 m. balandžio 17 d. Reikalavimo perleidimo sutartimi šalys sulygo, kad reikalavimai perleidžiami už 4 500 Eur, tačiau 2019 m. balandžio 17 d. jau buvo priimtas UAB „Bajorai plus“ kreditorių sprendimas likviduoti įmonę dėl bankroto, kas reiškia, jog nuginčyta reikalavimo perleidimo sutartimi buvo perleistos reikalavimo teisės nemokiai įmonei, tokiu būtu sumažinant restruktūrizuojamos įmonės kreditorių galimybės patenkinti savo kreditorinius reikalavimus.
13. 2019 m. spalio 28 d. tarp UAB „Tauralaukio kotedžai“ (kreditoriaus) ir UAB „Tauralaukio namai“ (naujasis skolininkas) bei A. S. (senasis skolininkas) buvo sudaryta skolos perkėlimo sutartis (toliau – ir Skolos perkėlimo sutartis), pagal kurią A. S. 17 712,81 Eur skola perkelta UAB „Tauralaukio namai“, UAB „Tauralaukio namai“ perėmė A. S. pareigą grąžinti skolą UAB „Tauralaukio kotedžai“. Sutarties 3 punkte numatyta, kad skolos

grąžinimo terminas apibrėžiamas kreditoriaus (UAB „Tauralaukio kotedžai“) rašytiniu reikalavimu, pateikiamu prieš tris mėnesius; kreditorius iki 2020 m. gruodžio 31 d. neteiks rašytinio reikalavimo naujam skolininkui UAB „Tauralaukio namai“ grąžinti skolą (sutarties 4 punktą). Atsižvelgiant į tai, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ restruktūrizavimo plane atsiskaitymo su kreditoriais data buvo numatyta 2019 m. gruodžio 31 d., anot teismo, akivaizdu, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ vadovas, sudarydamas 2019 m. spalio 28 d. skolos perkėlimo sutartį, pažeidė UAB „Tauralaukio kotedžai“ kreditorių interesus, nes įmonės kreditoriai neteko galimybės gauti dalies savo reikalavimų patenkinimo ne tik kad ankščiau negu iki 2020 m. gruodžio 31 d., bet ir tik tada kai UAB „Tauralaukio kotedžai“ pateiks rašytinį reikalavimą naujam skolininkui.

14. Teismas taip pat nustatė, kad 2016 m. rugpjūčio 15 d. tarp UAB „Bajorų kotedžai“ ir UAB „Tauralaukio kotedžai“ buvo sudaryta Paskolos sutartis Nr. TK-BK-17-08-15/01 (toliau – ir Paskolos sutartis), pagal kurią UAB „Tauralaukio kotedžai“ suteikė UAB „Bajorų kotedžai“ 120 000 Eur paskolą iki 2020 m. rugpjūčio 1 d. Už suteiktą paskolą skaičiuojama 6,5 proc. palūkanų nuo gautos sumos (sutarties 1, 2 punktai). UAB „Bajorų kotedžai“ iki nustatyto termino paskolos nesugrąžino ir nesumokėjo priskaičiuotų palūkanų. Vilniaus apygardos teismas 2021 m. kovo 22 d. sprendimu už akių civilinėje byloje Nr. e2-1690-565/2021 tenkino UAB „Tauralaukio kotedžai“ nemokumo administratorės ieškinį ir priteisė iš UAB „Bajorų kotedžai“ 132 811,89 Eur skolos ir 33 762 Eur priskaičiuotų palūkanų, iš viso 166 573,89 Eur. Sprendimas įsiteisėjo 2021 m. balandžio 22 d. Vilniaus apygardos teismo 2021 m. birželio 30 d. nutartimi UAB „Bajorų kotedžai“ iškelta bankroto byla. Byloje nesant duomenų, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ vadovas imtųsi kokių nors priemonių, kad skola iš UAB „Bajorų kotedžai“ būtų išreikalauta, teismo vertinimu, UAB „Tauralaukio kotedžai“ vadovas veikė aplaidžiai ir nerūpestingai, dėl ko buvo apsunkintos UAB „Tauralaukio kotedžai“ kreditorių galimybės patenkinti savo reikalavimus. A. S. atsiliepime nurodyta aplinkybė, jog, bendrovės siejant verslui, lėšos buvo grąžinamos, kadangi UAB „Tauralaukio kotedžai“ iš viso paskolino UAB „Bajorų kotedžai“ 192 405 Eur, teismas priteisė 132 811,89 Eur, nekeičia šios teismo išvados.
15. Bylos duomenimis, UAB „Tauralaukio kotedžai“, perleidusi UAB „Tauralaukio namai“ 2019 m. vasario 19 d. ir 2018 m. balandžio 3 d. pirkimo–pardavimo sutartimis 21 kotedžą, ir toliau apskaitė sąskaitas už statomą turtą, t. y. UAB „Tauralaukio kotedžai“ vardu buvo pirktos paslaugos turtui, kuris jau buvo perleistas UAB „Tauralaukio namai“, statyti / aptarnauti. Taigi dėl to, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ vadovas po nekilnojamojo turto perleidimo nesiėmė veiksmų paslaugų sutartims su paslaugų tiekėjais nutraukti, UAB „Tauralaukio kotedžai“ įsipareigojimai didėjo.
16. Teismo vertinimu, nustatytos aplinkybės patvirtina bendrovės vadovo netinkamą įstatymų, įmonės steigimo dokumentuose jam nustatytų pareigų, susijusių su įmonės valdymu, vykdymą, todėl byloje konstatuotinas ir ĮBĮ 20 straipsnio 2 dalies 1 punkte įtvirtintas tyčinio bankroto pagrindas.
17. Teismas nurodė, kad neįvardins kaltų asmenų, kurių veikimas ar neveikimas sukėlė UAB „Tauralaukio kotedžai“ tyčinį bankrotą. Prašymas dėl UAB „Tauralaukio kotedžai“ bankroto pripažinimo tyčiniu yra nagrinėjamas pagal ĮBĮ nuostatas, todėl atsakingo už tyčinį bankrotą asmens nustatymo klausimas taip pat turėtų būti nagrinėjamas pagal šio įstatymo nuostatas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. liepos 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-210-313/2021, 36 punktą). ĮBĮ nėra įtvirtintas reikalavimas nustatyti už tyčinį bankrotą atsakingą asmenį. Atitinkamai kasacinio teismo praktikoje nurodyta, kad ĮBĮ, reglamentuodamas tyčinio bankroto pripažinimą, neįpareigoja įvardyti atsakingo (kaltojo)

asmens (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. liepos 21 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-324-915/2017, 34 punktas).

III. Atskirųjų skundų ir atsiliepimų į juos argumentai

18. Atskiruoju skundu suinteresuotas asmuo A. S. prašo panaikinti Vilniaus apygardos teismo 2021 m. spalio 20 d. nutartį ir klausimą išspręsti iš esmės – prašymo dėl bankroto pripažinimo tyčiniu netenkinti, priteisti iš pareiškėjos administravimui skirtų lėšų suinteresuoto asmens patirtas bylinėjimosi išlaidas. Atskirasis skundas grindžiamas šiais argumentais:
 - 18.1. Nutartyje nurodytos išvados padarytos neišanalizavus reikšmingų sandorių sudarymo aplinkybių, įmonės turtinės padėties, restruktūrizavimo plano bei restruktūrizavimo procese priimtų kreditorių susirinkimo sprendimų, įmonės restruktūrizavimo administratoriaus priimtų sprendimų.
 - 18.2. Teismas nurodė, kad nėra įregistruota žymų „įsiskolinimas už įsigytą turtą“ ir „Sąlyga neperleisti turto trečiajam asmeniui“ pagal 2018 m. vasario 19 d. ir 2018 m. balandžio 3 d. Pirkimo–pardavimo sutartis perleistam UAB „Tauralaukio namai“ turtui. Teismas netiesiogiai nurodė, kad šių pažymų sudarymas taip pat vertintas pripažįstant bankrotą tyčiniu. Ši aplinkybė nėra tiksli ir nėra išsamiai atskleista. Kartu su pareiškimu dėl bankroto pripažinimo tyčiniu yra pateikti reikalavimų įskaitymo sutartys bei pažymos. Iš to galima aiškiai matyti, kad žymos apie įsiskolinimą buvo panaikintos tik 8 nekilnojamojo turto vienetams. Be to, iš tiesų vyko dalinis UAB „Tauralaukio namai“ atsiskaitymas už įsigytą turtą, todėl UAB „Tauralaukio kotedžai“ neturėjo teisės neišduoti tokių pažymų. Neišdavus tokių pažymų nebūtų įmanoma turto parduoti pirkėjams (gyventojams), todėl tolesnis viso projekto vystymas būtų neįmanomas.
 - 18.3. Teismas tik formaliai nurodė, kad tariamai egzistuoja priežastinis ryšys tarp nurodytų sandorių ir bendrovės nemokumo. Nepaisant to, teismas visiškai nenurodė, ar egzistuoja sąmoningo blogo įmonės valdymo ir nemokios įmonės padėties esminio pabloginimo elementai. Net jeigu iš dabarties perspektyvos būtų konstatuota, kad tokie sandoriai nebuvo naudingi įmonei, reikėtų šiuos sandorius vertinti iš jų sudarymo metu egzistavusios perspektyvos. Vertinant tyčinio bankroto buvimą reikia nustatyti ne tik kad sandoriai yra nenaudingi įmonei, tačiau turi būti nustatyta ir kryptinga bei sąmoninga veikla siekiant įmonės nemokumo.
 - 18.4. Bylose dėl žalos atlyginimo iš vadovo Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra suformavęs verslo sprendimų priėmimo taisyklę, o bylose dėl tyčinio bankroto pripažinimo įrodinėjimo standartas yra dar aukštesnis nei bylose dėl žalos atlyginimo iš įmonės vadovo.
 - 18.5. Suinteresuoto asmens veiksmai buvo nukreipti į tolesnį įmonės veiklos tęstinumą. Dar 2016 metais susiklosčiusią įmonės padėtį buvo bandoma gerinti, dėl to buvo kreiptasi ir dėl restruktūrizavimo bylos iškėlimo, ir ši byla buvo iškelta. Tiek bylą nagrinėjęs teismas, tiek restruktūrizavimo administratorius, tiek bendrovės kreditoriai aktyviai dalyvavo bylų nagrinėjime, taip pat kitų su UAB „Tauralaukio kotedžai“ susijusių klausimų sprendime. Vien tas faktas, kad restruktūrizavimo procesas nebuvo sėkmingas, savaime nereiškia, jog bendrovės vadovas siekė bendrovės bankroto tyčiniaus veiksmis. Teisme dar iki restruktūrizavimo bylos iškėlimo buvo nagrinėjamas pareiškimas dėl bankroto bylos iškėlimo, bendrovės vadovas šiame procese siekė ne bendrovės bankroto, o restruktūrizavimo ir galimo veiklos atgaivinimo bei tęstinumo. Taigi vertinant visas bylos aplinkybes, darytina išvada, kad nėra įrodytas sąmoningai blogas įmonės valdymas, nukreiptas į bankroto sukėlimą tyčia.

- 18.6. Teismo posėdžio metu net ir kreditoriaus atstovas A. S., aktyviai palaikantis prašymą dėl bankroto pripažinimo tyčiniu, iš esmės kėlė restruktūrizavimo administratoriaus atsakomybės klausimą, o ne įmonės vadovo. Nemokumo administratoriui ar kreditoriams keliant klausimą dėl restruktūrizavimo administratoriaus atsakomybės, toks klausimas gali būti nagrinėjamas atskiroje byloje, tačiau tai nėra susiję su klausimu dėl bankroto pripažinimo tyčiniu nagrinėjimu, ir tyčiniu bankrotas dėl to neturi būti pripažintas.
- 18.7. Reikalavimo teisių perleidimo sutartis buvo atlygintinė. Fiziniai asmenys buvo skolingi dar nuo 2016 metų, skola buvo neperspektyvi, todėl ir buvo nuspręsta ją atlygintinai parduoti. Skolos neperspektyvumą ir beviltiškumą taip pat įrodo tai, kad šią dieną UAB „Tauralaukio kotedžai“ vis dar nėra atgavę skolos iš A. Z. ir A. S. (taip pat šios skolos neatgavo ir buvusi kreditorė UAB „Bajorai plus“). Taigi tai rodo, kad sandoris nebuvo ekonomiškai nenaudingas.
- 18.8. Sprendžiant dėl sandorio sudarymo kaip tyčinio bankroto požymio, svarbi ir sandorio suma. Reikalavimo teisių perleidimo sutarties suma buvo 16 969,53 Eur reikalavimo teisė, kuri buvo perleidžiama už 4 500 Eur (skirtumas 12 469,53 Eur). 12 469,53 Eur suma iš esmės jokios įtakos bendrovės mokumui ir privedimui prie bankroto tyčia negalėjo turėti.
- 18.9. Vilniaus miesto apylinkės teismo 2021 m. gegužės 20 d. sprendimu Reikalavimo teisių perleidimo sutartis buvo pripažinta negaliojančia. Taigi teismui kitoje byloje pripažinus sutartį negaliojančia, šios sutarties teisinės pasekmės buvo panaikintos, o bankrutuojančios bendrovės teisės dėl šio sandorio galėjo būti apgintos pripažįstant sandorį negaliojančiu ir taikant restituciją.
- 18.10. Skolos perkėlimo sutartis buvo sudaryta, nes UAB „Tauralaukio namai“ buvo pajėgesnė atsiskaityti su kreditorė UAB „Tauralaukio kotedžai“. Tokia sutartis perkeliama skolą tuo metu finansiškai pajėgesniam ir daugiau turto turinčiam juridiniam asmeniui (vystančiam nekilnojamojo turto projektus) laikytina ekonomiškai naudingumu veiksmu, vertinant iš sandorio sudarymo metu buvusių aplinkybių. Byloje nėra pateikta duomenų, kad UAB „Tauralaukio namai“ sutarties sudarymo metu buvo nemoki.
- 18.11. Sprendžiant dėl sandorio sudarymo kaip tyčinio bankroto požymio, svarbi ir sandorio suma. Skolos perkėlimo sutarties suma buvo 17 712,81 Eur. Tokia suma iš esmės jokios įtakos bendrovės mokumui ir privedimui prie bankroto tyčia negalėjo turėti.
- 18.12. Skolos perkėlimo sutarties teisėtumo klausimas yra nagrinėjamas Klaipėdos apylinkės teismo Klaipėdos miesto rūmuose nagrinėjamoje civilinėje byloje Nr. e2-641-838/2021. Taigi bankrutuojančios bendrovės teisės dėl šio sandorio įvertinimo galės būti apgintos išnagrinėjus nurodytą civilinę bylą.
- 18.13. Paskolos sutartis buvo sudaryta nutraukus preliminarią sutartį ir pakeitus šį teisinį santykį į paskolos teisinius santykius. Sutarties sudarymo metu UAB „Bajorų kotedžai“ finansinė padėtis ir veiklos perspektyvos buvo vertinamos teigiamai. Sutartyje buvo numatytos rinkos palūkanos, sutartis buvo atlygintinė. Taigi sutartis turi būti vertinama iš sutarties sudarymo metu buvusių aplinkybių, o ne iš šios dienos perspektyvos. Vien tik faktas, kad 2021 m. birželio 30 d. UAB „Bajorų kotedžai“ buvo iškelta bankroto byla, negali reikšti, kad sandoriu buvo siekiama bendrovės UAB „Tauralaukio kotedžai“ nemokumo. Bankroto bylos iškėlimo faktas taip pat nereiškia, kad bankroto proceso metu nebus patenkintas visas ar iš dalies kreditinis reikalavimas. Verslininkams sudarant sandorius egzistuoja tam tikra verslo rizika; versle nėra įmanoma garantuoti užtikrinti, kad visi sandoriai visada bus įvykdyti ir pelningi. Teismas nenurodė, kaip šie veiksmai buvo

sąmoningai nukreipti į įmonės privedimą prie bankroto, todėl nėra pagrindo konstatuoti tyčinio bankroto požymio.

- 18.14. Net jeigu sąskaitos buvo išrašytos UAB „Tauralaukio kotedžai“, šiai sumai buvo sumažintas UAB „Tauralaukio namai“ kreditinis reikalavimas, todėl bendras kreditorių reikalavimų dydis nepadidėjo, ir jokia žala kreditoriams nebuvo padaryta. Be to, nurodoma 8 700,25 Eur suma negalėjo turėti įtakos įmonės nemokumui.
 - 18.15. Pareiškėja byloje nepateikė konkrečių sąskaitų (tik buhalterinį išrašą), todėl patikrinti, kurios iš nurodytų sąskaitų yra susijusios su parduotu turtu ar yra už laikotarpį po turto perleidimo, nėra galimybės. Galiausiai teismas nenurodė, kaip šie veiksmai buvo sąmoningai nukreipti į įmonės privedimą prie bankroto, todėl nėra pagrindo konstatuoti tyčinio bankroto požymio.
 - 18.16. Nagrinėdamas šią bylą teismas pažeidė rungimosi, lygiateisiškumo, teisės būti išklausytam ir bylos nagrinėjimo žodiškumo principus.
19. Trečiasis asmuo UAB „Liepų terasos“ atsiliepimu į suinteresuoto asmens atskirąjį skundą prašo atskirąjį skundą atmesti. Atsiliepime nurodomi šie argumentai:
- 18.1. Apeliantas piktnaudžiauja procesinėmis teisėmis, t. y. į atskirojo skundo tekstą įtraukia naujų įrodymų (dokumentų) ištraukas (fragmentus), nors civilinio proceso taisyklės apeliacinės instancijos teismui draudžia prijungti naujus įrodymus, kurie galėjo būti pateikti pirmos instancijos teisme. Todėl apeliacinės instancijos teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 314 straipsniu, turėtų atsisakyti priimti nurodytus naujus įrodymus, nes apeliantas nenurodė, dėl kokių priežasčių įrodymai buvo nepateikti pirmosios instancijos teisme.
 - 18.2. Apeliantas bando įrodinėti, kad pirmosios instancijos teismas proceso metu nesilaikė šalių rungimosi, lygiateisiškumo ir bylos nagrinėjimo žodiškumo principų, bet detalčiau nepasisako, kaip tai pasireiškė. Apeliantas nepageidavo, kad byla būtų nagrinėjama žodinio proceso tvarka. Tuo atveju, jeigu apeliantas iš tikrųjų būtų norėjęs, kad byla būtų nagrinėta žodinio proceso tvarka, tai būtų nurodęs teismui pateiktuose procesiniuose dokumentuose, taip pat būtų atvykęs į teismo posėdį, nes apie teismo posėdžio vietą ir laiką jam buvo pranešta tinkamai.
 - 18.3. Apeliantas neįrodė, kad teismas, vertindamas sandorius, padarė nepagrįstas išvadas, nes bendrovės vadovas A. S. tyčia / sąmoningai sudarinėjo nenaudingus bendrovei sandorius su susijusiais (nemokiais) fizininiais ir juridiniais asmenimis, dėl ko bendrovė patyrė didelės žalos.
 - 18.4. Skundžiamoje nutartyje padarytos išvados patvirtina, kad bendrovė prie bankroto buvo privesta tyčia, o bendrovės vadovas A. S. nevykdė įstatymuose ar sutartyje nustatytų pareigų (neteisėtas neveikimas) arba atliko veiksmus, kuriuos įstatymai ar sutartis draudžia atlikti (neteisėtas veikimas), arba pažeidė bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai, todėl A. S. atskirasis skundas atmestinas kaip nepagrįstas.
20. Atskiruojų skundu trečiasis asmuo UAB „Liepų terasos“ prašo iš dalies panaikinti Vilniaus apygardos teismo 2021 m. spalio 20 d. nutartį ir priimti naują sprendimą – nustatyti, kad asmuo, kurio veiksmai sukėlė UAB „Tauralaukio kotedžai“ tyčinį bankrotą, yra A. S.; kitą Vilniaus apygardos teismo 2021 m. spalio 20 d. nutarties dalį palikti nepakeistą. Atskirasis skundas grindžiamas šiais argumentais:
- 19.1. Teismas nesilaikė naujausios kasacinio teismo formuojamos praktikos dėl asmens pripažinimo kaltu dėl tyčinio bankroto, kai asmuo, kurį prašoma pripažinti kaltu dėl tyčinio

bankroto, dalį veiksmų atliko galiojant ĮBĮ, o dalį veiksmų – galiojant Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymui (toliau – ir JANĮ).

- 19.2. Byloje surinkti įrodymai patvirtina, kad bendrovės vadovas A. S. 2020 m. sausio–vasario mėn. sudarė kelis sandorius, kuriuose prisiimtus įsipareigojimus įvykdžiusi bendrovė galutinai neteko galimybių atkurti mokumą, ir kurie vertintini kaip esminiai tyčiniai A. S. veiksmai, siekiant priversti bendrovę prie bankroto.
 - 19.3. Nors administratorė prašyme aiškiai nurodė, kad A. S. dalį veiksmų atliko ir 2020 metais, bet skundžiamoje nutartyje teismas nepateikė 2020 metais A. S. atliktų veiksmų vertinimo ir nepasisakė, dėl kokių priežasčių A. S. netaikytina JANĮ 70 straipsnio 3 dalyje numatyta atsakomybė už 2020 metais vadovaujant bendrovei atliktus veiksmus.
21. Suinteresuotas asmuo A. S. atsiliepimu į trečiojo asmens atskirąjį skundą prašo atskirojo skundo netenkinti, priteisti bylinėjimosi išlaidas. Atsiliepime nurodomi šie argumentai:
- 20.1. Visi pirmosios instancijos teismo vertinti veiksmai, nurodyti skundžiamoje nutartyje, yra atlikti iki 2019 m. gruodžio 31 d., todėl akivaizdu, kad šių veiksmų vertinimui turėjo būti taikytas ĮBĮ teisinis reguliavimas, susijęs su klausimu dėl bankroto pripažinimo tyčiniu nagrinėjimu. Apeliantės atskirajame skunde nurodyti veiksmai skundžiamoje nutartyje nebuvo įvertinti kaip sudarę tyčinio bankroto pagrindą. Apeliantė neskundė nutarties dalies dėl tyčinio bankroto požymių nustatymo.
 - 20.2. Teismui skundžiamoje nutartyje nustatius, kad klausimas yra nagrinėtas pagal ĮBĮ teisinį reguliavimą, atsakingų asmenų nurodymas nutartyje, pagal ĮBĮ teisinį reguliavimą ir teismų praktiką, yra negalimas.
 - 20.3. Atskirajame skunde nurodyti sandoriai neturėjo jokios įtakos bendrovės mokumui ir privedimui prie bankroto tyčia.
22. BUAB „Tauralaukio kotedžai“ nemokumo administratorė atsiliepimu į atskiruosius skundus prašo suinteresuoto asmens A. S. atskirąjį skundą atmesti. Atsiliepime nurodomi šie argumentai:
- 21.1. Veiksmai, privedę įmonę prie bankroto, buvo tęstiniai ir atlikti per 2018–2020 metų laikotarpį. Ar šioje byloje taikytinos JANĮ normos dėl atsakingo už tyčinį bankrotą asmens nustatymo, pareiškėja prašo teismą spręsti savo nuožiūra.
 - 21.2. Teismų praktikoje konstatuojama, kad tam, jog būtų galima konstatuoti įmonės tyčinį bankrotą, nėra būtina nustatyti vien tik konkretų veiksmą ar sandorį, lėmusį įmonės bankrotą. Tam reikia įvertinti aplinkybių, susijusių su įmonės valdymo organų veiklos atitiktimi teisės aktų reikalavimams, sudarytų sandorių ekonominiu naudingumu ir jų įtaka įmonės mokumui (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. kovo 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-158-219/2017). Tad nepagrįstas suinteresuoto asmens bandymas kiekvieną sandorį vertinti atskirai nuo visumos buvusio vadovo veiksmų, atskleidžiančių sąmoningai blogą įmonės valdymą, taip bandant sumenkinti atskiro veikimo įtaką įmonės mokumui.
 - 21.3. Per visą restruktūrizavimo laikotarpį nėra jokių duomenų, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ realiai siekė išieškoti skolas iš susijusių asmenų A. S. bei A. Z., todėl niekuo nepagrįsti suinteresuoto asmens tvirtinimai, jog šios skolos buvo neperspektyvios.
 - 21.4. A. S. skola įmonei susidarė kaip atskaitingam asmeniui išmokėtos ir negrąžintos lėšos, todėl konstatuotinas atskiras A. S. kaip vadovo fiduciarinių pareigų įmonei pažeidimas. Vadovui lėšos buvo išmokėtos siekiant jas naudoti įmonės veikloje, tačiau už jas su įmone liko neatsiskaityta, ir šio fakto nepanaikina aplinkybė, kad skola buvo perkelta kitam juridiniam asmeniui.

- 21.5. Suinteresuotas asmuo A. S. atskirajame skunde nepagrįstai tvirtina, kad UAB „Bajorai plius“, kuriai buvo perleistos reikalavimo teisės į A. Z. ir A. S. skolas, buvo perspektyvi atsiskaityti už perleidžiamus reikalavimus. Sutartis pasirašyta pažeidžiant įstatymą, realiai nesiekiant sukurti sutartyje nurodytų pasekmių.
- 21.6. 351 000 Eur užskaitos negali būti laikomos kaip atliktos, o net ir pripažinus šias užskaitas kaip atliktomis, vis dar lieka nepateisinamas ir neteisėtas UAB „Tauralaukio kotedžai“ vadovo pareiškimas Registrų centrui, kad UAB „Tauralaukio namai“ už likusį turta visišškai atsiskaitė.
- 21.7. Suinteresuotas asmuo atsiliepime į pareiškėjo prašymą dėl tyčinio bankroto pripažinimo nurodo UAB „Tauralaukio namai“ steigimo ir vaidmens UAB „Tauralaukio kotedžai“ restruktūrizavimo procese tikslą, kuris priešingas UAB „Tauralaukio kotedžai“ restruktūrizavimo plane nustatytam. Objekto, esančio adresu: (duomenys neskelbtini), statybos finansavimo poreikis UAB „Tauralaukio kotedžai“ po šio turto pardavimo UAB „Tauralaukio namai“ baigėsi. Tad tolesnis perimto turto vystymas buvo išimtinai UAB „Tauralaukio namai“ interesas.
23. Kreditorė UAB „Grundas“ atsiliepimu į atskiruosius skundus prašo Vilniaus apygardos teismo 2021 m. spalio 20 d. nutarties dalį, kuria UAB „Tauralaukio kotedžai“ bankrotas pripažintas tyčiniu, palikti nepakeistą, o suinteresuoto asmens A. S. atskirąjį skundą atmesti; Vilniaus apygardos teismo 2021 m. spalio 20 d. nutarties dalį, kuria buvo atmestas nemokumo administratorės prašymas dėl A. S. pripažinimo kaltu dėl UAB „Tauralaukio kotedžai“ tyčinio bankroto, panaikinti ir klausimą išspręsti iš esmės – pripažinti A. S. kaltu asmeniu, kurio veiksmai sukėlė UAB „Tauralaukio kotedžai“ tyčinį bankrotą. Atsiliepime nurodomi šie argumentai:
- 22.1. Bylą nagrinėjant pirmosios instancijos teisme kreditorė UAB „Grundas“ administratorės prašymą palaikė visa apimtimi, todėl pritaria UAB „Liepų terasos“ atskirajame skunde pateikiamiems argumentams ir prašo UAB „Liepų terasos“ atskirąjį skundą tenkinti.
- 22.2. Kreditorė nesutinka, kad vertinant sandorius būtų atsižvelgiama tik į sandorių sudarymo metu buvusią ekonominę perspektyvą. A. S., sudarydamas tokius sandorius, sąmoningai siekė asmeninės naudos sau ir su juo susijusiems asmenims. Bendrovės vadovas A. S. tyčia / sąmoningai sudarinėjo nenaudingus bendrovei sandorius su susijusiais fiziniiais ir juridiniais asmenimis bei nemokiomis įmonėmis, dėl ko bendrovė patyrė didelės žalos.
- 22.3. Kreditorė nesutinka su atskirajame skunde pateiktu apelianto veiksmų vertinimu ir pritaria skundžiamoje nutartyje padarytoms išvadoms. Kreditorė pateikia duomenis, kurie, kreditorės teigimu, patvirtina, kad bendrovės vadovas A. S. atliko sąmoningai blogus veiksmus ir nevykdė įstatymuose ar sutartyje nustatytų pareigų (neteisėtas neveikimas) arba atliko veiksmus, kuriuos įstatymai ar sutartis draudžia atlikti (neteisėtas veikimas), arba pažeidė bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai.

Teismas

k o n s t a t u o j a :

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos bylos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

24. Bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas sudaro atskirojo skundo faktinis ir teisinis pagrindai bei absoliučių sprendimo (nutarties) negaliojimo pagrindų patikrinimas (CPK 320 straipsnio 1 dalis, 338 straipsnis). Apeliacinės instancijos teismas nagrinėja bylą neperžengdamas apeliaciniame (atskirajame) skunde nustatytų ribų, išskyrus atvejus, kai to reikalauja viešasis

interesas ir neperžengus skundo ribų, būtų pažeistos asmens, visuomenės ar valstybės teisės ir teisėti interesai (CPK 320 straipsnio 2 dalis).

25. Apeliacine tvarka nagrinėjamos bylos dalykas yra pirmosios instancijos teismo nutarties, kuria patenkintas nemokumo administratorės prašymas pripažinti įmonės bankrotą tyčiniu, tačiau atsisakyta nustatyti asmenį, kurio veiksmai sukėlė tyčinį įmonės bankrotą, teisėtumo ir pagrįstumo patikrinimas.
26. Absoliučių skundžiamos nutarties negaliojimo pagrindų, įtvirtintų CPK 329 straipsnio 2 dalyje, bei pagrindo peržengti atskiruosiuose skunduose nustatytas bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas apeliacinės instancijos teismas nenustatė.

Dėl suinteresuoto asmens A. S. atskirojo skundo

27. Atskirajame skunde suinteresuotas asmuo ginčija pirmosios instancijos teismo nutarties dalį, kuria įmonės bankrotas pripažintas tyčiniu, teigdamas, kad teismo išvados dėl 2018 m. vasario 19 d., 2018 m. balandžio 3 d., 2019 m. gruodžio 20 d. nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sutarčių sudarymo padarytos neišanalizavus reikšmingų sandorių sudarymo aplinkybių, įmonės turtinės padėties, restruktūrizavimo plano, restruktūrizavimo procese priimtų kreditorių susirinkimo sprendimų bei įmonės restruktūrizavimo administratoriaus priimtų sprendimų. Apeliacinės instancijos teismas, įvertinęs šią apelianto poziciją konkrečių atskirojo skundo argumentų kontekste, daro išvadą, kad jos pagrįstumo apeliantas neįrodė.
28. Atskirajame skunde apeliantas, prieš pateikdamas kitokį, nei tą padarė teismas, sandorių vertinimą tyčinio bankroto kontekste, be kita ko, trumpai pasisako dėl pažymų apie atsiskaitymą išdavimo. Apelianto vertinimu, pirmosios instancijos teismas netiesiogiai nurodė, kad šių pažymų sudarymas taip pat vertintas pripažįstant bankrotą tyčiniu, nors ši aplinkybė nėra tiksli ir nėra išsamiai atskleista. Iš tiesų skundžiamoje nutartyje (nutarties 24 punkte) yra nurodyta, kad iš nemokumo administratorės pateikto į bylą 2020 m. rugpjūčio 10 d. Nekilnojamo registro duomenų išrašo matyti, jog nėra įregistruota žymų „įsiskolinimas už įsigytą turta“ ir „Sąlyga neperleisti turto trečiajam asmeniui“ pagal 2018 m. vasario 19 d. ir 2018 m. balandžio 3 d. Pirkimo–pardavimo sutartis perleistam UAB „Tauralaukio namai“ turtui. Tačiau šios aplinkybės vertinimas toliau nutartyje nėra pateikiamas, atitinkamai nėra pagrindo spręsti, kad ši aplinkybė būtų turėjusi savarankiškos teisinės reikšmės teismui vertinant tyčinio bankroto požymių buvimą.
29. Skundžiamoje nutartyje teismas padarė išvadą, kad egzistuoja tiesioginis priežastinis ryšys tarp ekonomiškai nenaudingų 2018 m. vasario 19 d., 2018 m. balandžio 3 d. bei 2019 m. gruodžio 20 d. nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sutarčių sudarymo ir UAB „Tauralaukio kotedžai“ nemokumo, todėl yra pagrindas pripažinti UAB „Tauralaukio kotedžai“ bankrotą tyčiniu [ĮBĮ 20 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punkte](#) įtvirtintais pagrindais.
30. Apelianto teigimu, pirmosios instancijos teismas tik formaliai nurodė, kad tariamai egzistuoja priežastinis ryšys tarp nurodytų sandorių ir bendrovės nemokumo, ir visiškai nenurodė, ar egzistuoja sąmoningo blogo įmonės valdymo ir nemokios įmonės padėties esminio pabloginimo elementai. Anot apelianto, net jeigu iš dabarties perspektyvos būtų konstatuota, kad tokie sandoriai nebuvo naudingi įmonei, reikėtų šiuos sandorius vertinti iš jų sudarymo metu egzistavusios perspektyvos. Vertinant tyčinio bankroto buvimą reikia nustatyti ne tik kad sandoriai yra nenaudingi įmonei, tačiau turi būti nustatyta ir kryptinga bei sąmoninga veikla siekiant įmonės nemokumo.
31. Apeliantas yra teisus teigdamas, kad net ir nustačius, jog sandoris yra galimai ekonomiškai įmonei nenaudingas, tai savaime nėra pagrindas pripažinti įmonės bankrotą tyčiniu, nes pagal teismų praktiką esminis tyčinio bankroto elementas – įmonės privedimas prie bankroto

sąmoningais veiksmais, todėl turi būti nustatytas ryšys tarp sąmoningai blogo įmonės valdymo ir įmonės nemokumo arba nemokios įmonės padėties esminio pabloginimo (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. balandžio 24 d. nutartį civilinėje byloje Nr. e3K-7-115-915/2017). Vis dėlto apeliacinės instancijos teismas neturi pagrindo spręsti, kad pirmosios instancijos teismas nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo ginčo klausimu formuojamos praktikos.

32. Pirmiausia skundžiamos nutarties 27 punkte tiesiogiai įvertintas įmonės valdymas ir pripažinta, kad įmonė buvo valdoma neatsakingai, t. y. bendrovės turtas buvo naudojamas neracionaliai sudarant įmonei ekonomiškai nenaudingus nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandorius. Teismo vertinimu, bendrovės vadovas žinojo ir suvokė, kad, teismo nutartimi iškelus UAB „Tauralaukio kotedžai“ restruktūrizavimo bylą, yra vykdomas šios įmonės restruktūrizavimo procesas, kuriuo siekiama atgaivinti įmonės veiklą, patenkinti kreditorių finansinius reikalavimus. Tačiau UAB „Tauralaukio kotedžai“ nekilnojamas turtas buvo perleistas UAB „Tauralaukio namai“ tokiu būdu, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ kreditoriai neteko galimybės iš šio turto padengti savo reikalavimų, kadangi UAB „Tauralaukio namai“ įkeitė įsigytą nekilnojamąjį turtą tretiesiems asmenims, ir, neatsiskaičius su UAB „Tauralaukio kotedžai“ už įsigytą turtą, UAB „Tauralaukio namai“ iškelta bankroto byla.
33. Antra, byloje nustatyta, kad ekonomiškai nenaudingi įmonei bei pažeidžiantys kreditorių teises buvo visi trys minėti nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandoriai. Konkrečiai dėl 2019 m. gruodžio 20 d. žemės sklypo pirkimo–pardavimo sutarties pirmosios instancijos teismas atkreipė dėmesį, kad nors dėl šio žemės sklypo pardavimo buvo nuspręsta 2019 m. lapkričio 4 d. restruktūrizuojamos UAB „Tauralaukio kotedžai“ kreditorių susirinkime, tačiau, kita vertus, pardavus šį žemės sklypą bendrovės turtinė padėtis pablogėjo, kadangi UAB „Tauralaukio namai“ liko skolinga UAB „Tauralaukio kotedžai“ kainos likutį – 246 054, 98 Eur, ir kreditoriai neteko galimybės patenkinti savo reikalavimų bent iš dalies. UAB „Tauralaukio namai“ bankroto byloje patvirtintas iš viso 1 533 802,98 Eur UAB „Tauralaukio kotedžai“ finansinis reikalavimas, susidedantis iš 1 243 000 Eur skolos už 2018 m. vasario 19 d. ir 2018 m. balandžio 3 d. sutartimis perleistus gyvenamuosius namus, 246 054,98 Eur skolos už 2019 m. gruodžio 20 d. sutartimi perleistą žemės sklypą ir 44 748 Eur priskaičiuotų delspinigių. Aplinkybė, kad, bendrovei esant iškeltai restruktūrizavimo bylai ir patvirtintam restruktūrizavimo planui, numatančiam atsiskaitymą su kreditoriais, sudaromi bendrovės nekilnojamojo turto perleidimo sandoriai, kurių pasekmė – neįvykdyti įsipareigojimai kreditoriams ir jokio realaus turto neturėjimas, neleidžia spręsti apie sąžiningą ir rūpestingą, įprastos ūkinės komercinės rizikos neviršijančią bendrovės vadovo veiklą.
34. Trečia, apeliantas teisingai nurodo, kad vien faktas, jog restruktūrizavimo procesas nebuvo sėkmingas, savaime nereiškia, kad bendrovės vadovas siekė bendrovės bankroto tyčiniiais veiksmais. Tačiau nagrinėjamu atveju įmonės bankrotas pripažintas tyčiniu ne dėl paties fakto, kad įmonės restruktūrizavimo byla buvo nutraukta bendrovei nevykdant restruktūrizavimo plano, tačiau pirmosios instancijos teismui išsamiai išanalizavus tokio restruktūrizavimo plano nevykdymo priežastis ir nustatius bendrovės valdymą, kuris kvalifikuotinas kaip sąmoningai blogas. Skundžiamos nutarties 33 punkte, pripažįstant įmonės bankrotą tyčiniu ir pagal ĮBĮ 20 straipsnio 2 dalies 4 punktą, nurodyta, kad suinteresuotas asmuo turėjo suvokti, jog sudarius nekilnojamojo turto perleidimo sandorius kreditoriai faktiškai neturės, į ką nukreipti išieškojimo, nes UAB „Tauralaukio kotedžai“ nebeturės realaus turto, o ši išvada tiesiogiai suponuoja būtent *sąmoningai* blogą valdymą. Aplinkybė, kad bendrovės vadovas siekė ne bankroto, o restruktūrizavimo bylos iškėlimo, savaime nepatvirtina, jog jo veiksmai, jau iškelus restruktūrizavimo bylą, buvo nukreipti į tolesnį veiklos tęstinumą.

35. Remiantis ĮRĮ 9 straipsnio 1 dalimi, įmonės valdymo organai pagal savo kompetenciją, nustatytą įmonės steigimo ir kituose įmonės veiklą reglamentuojančiuose dokumentuose, vadovaudamiesi restruktūrizavimo planu, laikydamiesi šiame įstatyme ir teismo nutartyje nustatytų apribojimų, valdo, naudoja visą įmonei nuosavybės ar patikėjimo teise priklausantį turtą ir juo disponuoja bei vadovauja įmonės veiklai. Įmonės valdymo organas pagal kompetenciją atsako už tinkamą įmonės lėšų einamosioms įmokoms mokėti naudojimą šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nustatytu atveju ir už 8 straipsnio 1, 2 ir 4 punktuose nustatytų įsipareigojimų vykdymą. ĮRĮ 9 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad įmonės valdymo organų veiklą restruktūrizavimo metu prižiūri teismo paskirtas restruktūrizavimo administratorius.
36. ĮRĮ 22 straipsnio 1 dalyje buvo nustatyta, kad restruktūrizavimo administratorius, įsiteisėjęs teismo nutarčiai iškelti įmonės restruktūrizavimo bylą, privalo: imtis priemonių, kad teismo nustatytais terminais būtų parengtas, pateiktas tvirtinti ir įgyvendintas restruktūrizavimo planas (1 punktą); prižiūrėti restruktūrizuojamos įmonės valdymo organų veiklą, susijusią su restruktūrizavimo plano vykdymu (2 punktą); nurodyti įmonės valdymo organų nariams jų veiklos trūkumus ir nustatyti terminą tiems trūkumams pašalinti (5 punktą); informuoti teismą, kreditorius, įmonės dalyvių, savininkų arba valstybės ar savivaldybės įmonės savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos atstovų susirinkimą ar kreditorių komitetą apie restruktūrizavimo plano nevykdymą arba netinkamą vykdymą ir kreditorių susirinkimo pritarimu kreiptis į teismą dėl įmonės restruktūrizavimo bylos nutraukimo (7 punktą). Restruktūrizavimo administratorius taip pat atlieka kitas funkcijas, susijusias su kreditorių pareikštų reikalavimų priėmimu, sutikrina juos su įmonės buhalterinės apskaitos dokumentais ir perduota tvirtinti teismui arba juos ginčija teisme (ĮRĮ 23 straipsnio 1, 2 ir 5 dalys).
37. Kasacinio teismo praktikoje yra išaiškinta, kad, esant iškeltai restruktūrizavimo bylai, juridinis asmuo toliau vykdo veiklą, o jo valdymo organai išsaugo savo valdymo įgalinimus, kurių, priešingai nei iškeltoje bankroto byloje, restruktūrizavimo administratorius neperima. Restruktūrizavimo administratoriaus funkcijos iš esmės yra susijusios pareikštų kreditorių finansinių reikalavimų priėmimu ir perdavimu juos tvirtinti ar ginčijimu teisme, su restruktūrizavimo plano rengimu ir jo įgyvendinimo bei įmonės valdymo organų priežiūra. Vykdydamas šias funkcijas, restruktūrizavimo administratorius turi ĮRĮ 22 straipsnio 1 dalies 5 ir 7 punkte įtvirtintas teises, kurios yra pakankamos jo funkcijoms tinkamai vykdyti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. liepos 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-273-611/2018, 31 punktą).
38. Taigi bendrovės restruktūrizavimo proceso metu bendrovės vadovas buvo išsaugojęs savo valdymo įgaliojimus, ir nors pagal ĮRĮ nuostatas jo veiklą, susijusią su restruktūrizavimo plano vykdymu, turėjo prižiūrėti restruktūrizavimo administratorius, ši aplinkybė savaime nepaneigia bendrovės vadovo atsakomybės ir neužkerta kelio bendrovės bankrotą pripažinti tyčiniu, nustačius tyčinio bankroto požymius.
39. Kaip matyti iš bylos medžiagos, pareiškėjos prašymas, be kita ko, buvo grindžiamas aplinkybe, kad restruktūrizavimo plane nebuvo detalios nustatytos nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sąlygos, tad restruktūrizuojamos įmonės vadovas sudarydamas šiuos sandorius privalėjo elgtis rūpestingai, užtikrindamas maksimalų sandorių įvykdymą. Kad turėjo tam tikrą veikimo laisvę, apeliantas, atsikirdamas į prašymą, taip pat neneigė. Apelianto atsiliepime buvo tik pažymėta, kad 2019 m. lapkričio 4 d. vykusio UAB „Tauralaukio kotedžai“ kreditorių susirinkime buvo nuspręsta už 400 000 Eur finansuotojui UAB „Tauralaukio namai“ parduoti žemės sklypą, tad UAB „Tauralaukio kotedžai“ vadovas buvo įgaliotas žemės sklypą parduoti. Vis dėlto, kaip matyti iš minėto kreditorių susirinkimo protokolo, net 62,53 procentus balsų šiame susirinkime turėjo UAB „Tauralaukio namai“, kuriai taip pat vadovavo apeliantas, o 30,46 proc. balsų – kreditorius A. N., asmeniškai suinteresuotas būtent tokios žemės sklypo

pirkimo–pardavimo sutarties sudarymu (skundžiamos nutarties 30 punktas). Nustatytos aplinkybės papildomai pagrindžia, kad vien įmonės restruktūrizavimo procesas ir jo metu priimti atitinkami sprendimai neturėtų būti vertinami kaip savaime paneigiantys galimybę įmonės bankrotą pripažinti tyčiniu.

40. Pirmiau nurodytų argumentų kontekste apeliacinės instancijos teismas atkreipia dėmesį, kad nagrinėjant pareiškėjos prašymą pirmosios instancijos teisme apeliantas nesirėmė aplinkybėmis, jog sudarant minėtus nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandorius buvo gautas restruktūrizavimo administratoriaus sutikimas; kad 2018 m. balandžio 3 d. pirkimo–pardavimo sutartį UAB „Tauralaukio kotedžai“ vardu sudarė ne apeliantas, o kitas asmuo; jog apeliantas dėl buvusio įmonės vadovo veiksmų kreipėsi į teisėsaugos institucijas ir buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas, todėl šiomis aplinkybėmis negali remtis ir apeliacinės instancijos teisme (CPK 306 straipsnio 2 dalis, 338 straipsnis).
41. Atskirajame skunde apeliantas taip pat nesutinka su pirmosios instancijos teismo atliktu Reikalavimo teisių perleidimo sutarties vertinimu. Apeliantas teigia, kad perleista skola buvo neperspektyvi, todėl ir buvo nuspręsta ją atlygintinai parduoti. Anot apelianto, skolos neperspektyvumą ir beviltiškumą įrodo ir tai, kad šią dieną UAB „Tauralaukio kotedžai“ vis dar nėra atgavusi skolos iš A. Z. ir A. S., taip pat šios skolos neatgavo ir buvusi kreditorė UAB „Bajorai plius“, taigi tai rodo, kad sandoris nebuvo ekonomiškai nenaudingas. Apeliacinės instancijos teismas šiuos apelianto argumentus atmeta kaip teisiškai nepagrįstus.
42. Byloje ne tik nustatyta, kad bendra 16 969,53 Eur reikalavimo teisė į minėtus skolininkus buvo perleista už 4 500 Eur sumą, tačiau ir tai, kad Reikalavimo teisių perleidimo sutarties sudarymo metu šių teisių įgijėja UAB „Bajorai plius“ buvo bankrutuojanti, ir apeliantui ši aplinkybė buvo žinoma. Esant šioms aplinkybėms, teigti, kad sandoris nebuvo ekonomiškai nenaudingas (pasirinkta turtą perleisti nemokiai įmonei), nėra jokio objektyvaus pagrindo.
43. Apeliacinės instancijos teismas taip pat neturi pagrindo sutikti su apelianto vertinimu, kad minėtos sutarties pripažinimas negaliojančia teismine tvarka savaime pašalina galimybę vertinti šios sutarties sudarymą bankroto pripažinimo tyčiniu kontekste. Kaip nurodoma teismų praktikoje, tam, kad būtų galima konstatuoti įmonės tyčinį bankrotą, nėra būtina nustatyti vien tik konkretų veiksma ar sandorį, lėmusį įmonės bankrotą, bet reikia įvertinti *aplinkybių*, susijusių su įmonės valdymo organų veiklos atitiktimi teisės aktų reikalavimams, sudarytų sandorių ekonominiu naudingumu ir jų įtaka įmonės mokumui, taip pat kitų aplinkybių, nulėmusių įmonės nemokumą, įmonės valdymo ir veiklos organizavimo reikalavimų kontekste *visumą* (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. vasario 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-40-219/2017; 2019 m. kovo 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-102-219/2019 ir kt.). Taigi nei vėlesnis sutarties pripažinimas negaliojančia ir restitucijos taikymas, nei galbūt nedidelė sutarties suma nėra kliūtis, sprendžiant dėl bankroto pripažinimo tyčiniu, įvertinti ir šios sutarties sudarymą, ypač kai jos sudarymas atspindi tam tikrą įmonės valdymo organų veiklos tendencingumą.
44. Tas pats pasakytina dėl Skolos perkėlimo sutarties, pagal kurią A. S. (t. y. apelianto) 17 712,81 Eur skola UAB „Tauralaukio kotedžai“ buvo perkelta UAB „Tauralaukio namai“. Skundžiamoje nutartyje išsamiai pasisakyta, kuo šis sandoris buvo nenaudingas įmonės kreditoriams, ir apeliacinės instancijos teismas neturi pagrindo su šiais argumentais nesutikti. Be to, atsižvelgiant į tai, kad minėtos sutarties objektas buvo paties apelianto skola bendrovei, tiek pradinei kreditori UAB „Tauralaukio kotedžai“, tiek naujai kreditori UAB „Tauralaukio namai“, sudarant sutartį, taip pat atstovavo apeliantas, pastarasis pats yra pripažinęs, kad UAB „Tauralaukio namai“ turto neturėjo, buvo įsteigta tam, kad galėtų skolintis lėšas ir įkeisti turtą, neįtikinantys yra apelianto argumentai, kad UAB „Tauralaukio namai“ buvo pajėgesnė atsiskaityti su kreditori UAB „Tauralaukio kotedžai“, dėl ko sutartis laikytina

ekonomiškai naudingų veiksmų. Pažymėtina, kad savo finansinės padėties sutarties sudarymo metu apeliantas neįrodinėja.

45. Pasisakydamas dėl Paskolos sutarties apeliantas nurodo, kad sutarties sudarymo metu (2016 metais) UAB „Bajorų kotedžai“ finansinė padėtis ir veiklos perspektyvos buvo vertinamos teigiamai, sutartyje buvo numatytos rinkos palūkanos, taigi sutartis buvo atlygintinė, be to, vienas faktas, kad 2021 m. birželio 30 d. UAB „Bajorų kotedžai“ buvo iškelta bankroto byla, negali reikšti, jog sandoriu buvo siekiama UAB „Tauralaukio kotedžai“ nemokumo. Vis dėlto apeliacinės instancijos teismas atkreipia dėmesį, kad sąmoningai blogo valdymo veiksmams skundžiamoje buvo pripažintas ne pats Paskolos sutarties sudarymo faktas, o tai, kad byloje nėra duomenų, jog UAB „Tauralaukio kotedžai“ vadovas būtų ėmęsis kokių nors priemonių, kad skola iš UAB „Bajorų kotedžai“ būtų išreikalauta. Atsižvelgdamas į tai, teismas sprendė, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“ vadovas veikė aplaidžiai ir nerūpestingai, dėl ko buvo apsunkintos UAB „Tauralaukio kotedžai“ kreditorių galimybės patenkinti savo reikalavimus (skundžiamos nutarties 37 punktą). Šią teismą išvadą paneigiančių argumentų apeliantas nenurodė.
46. Apeliantas taip pat nesutinka su tuo, kaip skundžiamoje nutartyje įvertinta aplinkybė, kad UAB „Tauralaukio kotedžai“, perleidusi UAB „Tauralaukio namai“ 2019 m. vasario 19 d. ir 2018 m. balandžio 3 d. pirkimo–pardavimo sutartimis 21 kotedžą, ir toliau apskaitė sąskaitas už statomą turtą, t. y. UAB „Tauralaukio kotedžai“ vardu buvo pirktos paslaugos turtui, kuris jau buvo perleistas UAB „Tauralaukio namai“, statyti / aptarnauti. Pirmosios instancijos teismas sprendė, kad dėl to, jog UAB „Tauralaukio kotedžai“ vadovas po nekilnojamojo turto perleidimo nesiėmė veiksmų paslaugų sutartims su paslaugų tiekėjais nutraukti, UAB „Tauralaukio kotedžai“ įsipareigojimai didėjo.
47. Apeliantas teigia, kad net jeigu sąskaitos buvo išrašytos UAB „Tauralaukio kotedžai“, šia suma buvo sumažintas UAB „Tauralaukio namai“ kreditinis reikalavimas, todėl bendras kreditorių reikalavimų dydis nepadidėjo, ir jokia žala kreditoriams nebuvo padaryta. Apeliacinės instancijos teismo vertinimu, aplinkybė, kad iškėlus įmonei bankroto bylą jos kreditorė UAB „Tauralaukio namai“ sumažino savo finansinį reikalavimą UAB „Tauralaukio kotedžai“ šios apskaitytų sąskaitų suma, neturi teisinės reikšmės vertinant tyčinio įmonės bankroto požymių buvimą, nes nepaneigia pirmosios instancijos teismo išvados, kad įmonės vadovas, be pagrindo apskaitydamas minėtas sąskaitas, netinkamai vykdė įstatymų, įmonės steigimo dokumentuose jam nustatytas pareigas, susijusias su įmonės valdymu.
48. Nors apeliantas pabrėžia, kad 8 700,25 Eur suma negalėjo turėti įtakos įmonės nemokumui, be to, pareiškėja byloje nepateikė konkrečių sąskaitų (tik buhalterinį išrašą), todėl patikrinti, kurios iš nurodytų sąskaitų yra susijusios su perduotu turtu ar yra už laikotarpį po turto perleidimo, nėra galimybės, tačiau apeliantas byloje neneigė (pripažino faktą), kad po turto perleidimo sandorių sudarymo kurį laiką sąskaitos buvo pateikiamos UAB „Tauralaukio kotedžai“, be to, šis epizodas nebuvo vienintelis, kuris įvertintas kaip blogo valdymo atvejis, todėl galbūt nedidelė apskaitytų sąskaitų suma savaime neužkerta galimybės šių veiksmų, kartu su kitais, vertinti kaip įmonės privedimą prie bankroto tyčia.
49. Apibendrinamas išdėstyti argumentai, apeliacinės instancijos teismas daro išvadą, kad byloje tinkamai, laikantis teismų praktikos išaiškinimų buvo įvertinta aplinkybių, susijusių su įmonės valdymo organų veiklos atitiktimi teisės aktų reikalavimams, sudarytų sandorių ekonominiu naudingumu ir jų įtaka įmonės mokumui, taip pat kitų aplinkybių, nulėmusių įmonės nemokumą, įmonės valdymo ir veiklos organizavimo reikalavimų kontekste visuma, ir dėl to pagrįstai konstatuotas tyčinis įmonės bankrotas.

50. Atskirajame skunde apeliantas taip pat ginčija pirmosios instancijos teismo veiksmus, netenkinant jo atstovo prašymo atidėti bylos nagrinėjimą ir išnagrinėjant bylą teismo posėdyje nedalyvaujant apelianto atstovui. Šių argumentų kontekste apeliacinės instancijos teismas atkreipia dėmesį, kad net ir tuo atveju, jeigu būtų pripažintas proceso teisės normų pažeidimas arba netinkamas jų taikymas nagrinėjant apelianto atstovo prašymą atidėti teismo posėdį, tai būtų pagrindas panaikinti nutartį tik tada, jeigu dėl tokio pažeidimo galėjo būti neteisingai išspręsta byla (CPK 329 straipsnio 1 dalis). Šiuo atveju, įvertinus apelianto atskirojo skundo argumentus, nėra pagrindo daryti išvados, kad apelianto nurodomas jo procesinių teisių pažeidimas būtų lėmęs (galėjęs lemti) neteisingą bylos išnagrinėjimo rezultatą. Nagrinėjamu atveju byla išspręsta teisingai, apelianto teisė būti išklaustomas pirmosios instancijos teisme nebuvo paneigta, nes apeliantas turėjo galimybę (ir ja pasinaudojo pateikdamas atsiliepimą) išdėstyti savo poziciją raštu, todėl naikinti pirmosios instancijos teismo nutartį vien dėl galimo proceso teisės normų pažeidimo nebūtų pagrindo.

Dėl trečiojo asmens UAB „Liepų terasos“ atskirojo skundo

51. Trečiasis asmuo UAB „Liepų terasos“ atskirajame skunde ginčija pirmosios instancijos teismo nutarties dalį, kuria atsisakyta tenkinti nemokumo administratorės prašymo dalį nustatyti, kad asmuo, kurio veiksmai sukėlė tyčinį bankrotą, yra A. S.. Trečiojo asmens teigimu, pirmosios instancijos teismas nesilaikė naujausios kasacinio teismo formuojamos praktikos dėl asmens pripažinimo kaltu dėl tyčinio bankroto, kai asmuo, kurį prašoma pripažinti kaltu dėl tyčinio bankroto, dalį veiksmų atliko galiojant ĮBĮ, o dalį veiksmų – galiojant JANĮ. Apeliacinės instancijos teismas šiuos trečiojo asmens argumentus atmeta kaip teisiškai nepagrįstus.
52. Iš skundžiamos nutarties motyvų matyti, kad teismas, spręsdamas dėl įmonės bankroto pripažinimo tyčiniu, vertino tik tuos sandorius ir (ar) veiksmus, kurie buvo atlikti iki JANĮ įsigaliojimo. Atskirajame skunde trečiasis asmuo pats pripažįsta, kad pirmosios instancijos teismas skundžiamoje nutartyje nepateikė 2020 metais A. S. atliktų veiksmų vertinimo. Esant šioms aplinkybėms, yra aktuali pirmosios instancijos teismo pacituota kasacinio teismo praktika, pagal kurią, kai prašymas dėl bankroto pripažinimo tyčiniu nagrinėjamas pagal ĮBĮ nuostatas (kaip nagrinėjamu atveju), atsakingas už tyčinį bankrotą asmuo nėra nustatomas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. liepos 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-210-313/2021, 37 punktą).
53. Suinteresuotas asmuo A. S. teisingai pažymi, kad trečiasis asmuo neskundžia tos pirmosios instancijos teismo nutarties dalies, kuria bankrotas pripažintas tyčiniu, įskaitant bankroto pripažinimo tyčiniu pagrindus, todėl atskirajame skunde trečiasis asmuo nepagrįstai referuoja į 2020 metais atliktus A. S. veiksmus ir jų pagrindu prašo nustatyti už tyčinį bankrotą atsakingą asmenį.

Dėl bylos procesinės baigties

54. Remdamasis tuo, kas išdėstyta, apeliacinės instancijos teismas daro išvadą, kad pirmosios instancijos teismas priėmė teisėtą ir pagrįstą nutartį, kurios naikinti atskiruosiuose skunduose išdėstytais motyvais nėra teisinio pagrindo.
55. Byloje dalyvaujantiems asmenims atlygintinų bylinėjimosi išlaidų nenustatyta (CPK 93, 98 straipsniai).

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėja, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 337 straipsnio 1 dalies 1 punktu,

n u t a r i a :

Vilniaus apygardos teismo 2021 m. spalio 20 d. nutartį palikti nepakeistą.

Teisėja

Vilija Mikuckienė